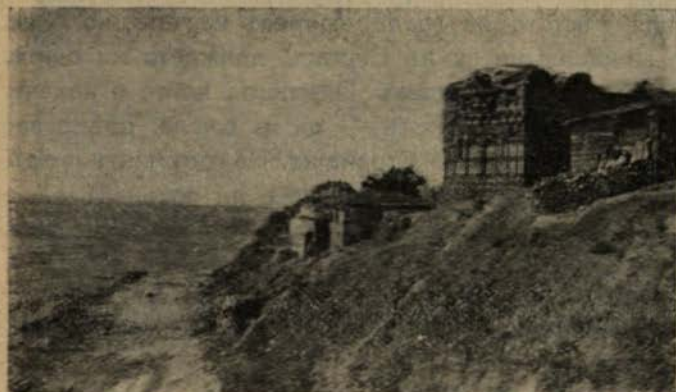

достни. А следъ малко Стоянъ плѣсна рѣще и изкрещя:

— Гледай, бе! Гледай: — Странджа!

Чудно, защо така се разкрѣска тоя Стоянъ? Насреща, далечъ на югъ, хоризонтътъ се затваряше отъ много широка и невисока планина. Да, тя ще

Месемврия — Църквата Св. Иванъ.

да е Странджа. Но какво отъ туй? Стоянъ видѣ моето очудване и се тръшна на земята. Не, какво му е, наистина? Седнахъ и азъ.

— Какво ти е, Стояне?

— Нищо. Азъ съмъ тамъ роденъ — въ Странджа. И тамъ умрѣ мама...

3. Погрѣшна география.

Следъ малко потеглихме мълчаливи надолу. Стоянъ бѣше тжженъ, та се стѣснявахъ и азъ. А имаше какво да се говори! Преди всичко, изведнажъ усѣтихъ такъвъ гладъ, че ми се подкосиха нозетѣ. Наистина, бѣхме яли снощи малко хлѣ-